

Aar 240,000 unge Mennesker. Af dem er det knap en Trediedel, som nu faar fortsat Undervisning, men for de allerfleste af disses Vedkommende en meget mangelfuld og daarlig Undervisning. Resten faar Lov til at skøtte sig selv, for dem gør vi intet, slet intet. De faar ingen Undervisning udover den, de fik i Barneskolen, det er dem, der kommer fra de fattigste Hjem, det er dem, der gaar ud i de mest afhængige Stillinge, og det er dem, der i Barneskolen gennemgaaende fik den ringeste og tarveligste Undervisning.

Det er nødvendigt, at vi faar Øjnene aabnede for, at her ligger der en stor Samfundsopgave, som maa og skal løses. Vi maa og skal frem, og de Hindringer, der hidtil har stillet sig i Vejen, maa fjernes. Sogneraadens Modstand tillægger jeg nu ikke stor Betydning. Sogneraadsmemberer er jo ikke valgte paa Livstid. I 1917 skal vi have kommunale Valg her i Danmark, og hvor Befolkningen vil tage denne Sag, jeg her taler om, i deres Haand, kan de vælge nogle andre Sogneraadsmemberer, som vil føre den Sag igennem. Derimod er Arbejdsgivernes Modstand af langt dybere og alvorligere Natur. De kan ødelægge det hele. Det har vi set, hvor Arbejdsgiverne har samlet sig til Møder i Købstæderne, f. Eks. i Silkeborg og i Svendborg. Naar Arbejdsgiverne staaer frem og siger: Vi vil ikke paa nogen Maade være med til, at de unge Mennesker maa faa Lov til at tage Del i en saadan Undervisning, der afsluttes inden Kl. 7 Aften — saa ødelægger de det hele. Men Sagen er saa stor og har en saa uhyre Betydning, at en saadan Modstand maa overvindes, maa slaas ned. Vi maa saa skabe nye Veje, ad hvilke denne Sag kan føres igennem. Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) sagde, at det var forstaaeligt, om Sogneraadene viste mindre Iver for denne Sag i Tider som de nuværende. Men hvad koster denne Sag. Efter de Oplysninger, vi har faaet, bliver Statens Tilskud pr. Elev 8 Kr. 35 Øre, og Kommunernes Tilskud er altsaa det samme. Men andre Ord: Tager vi en Kommune med en Ungdomsskole, der har, lad os sige 30 Elever, saa er det en kommunal Udgift paa 250 Kr. Er det noget at tale om? Er vor Ungdom ikke det værd? Har vi noget bedre og kærere, vi kan ofre paa, end netop vor Ungdom? Det er ikke et Beløb, som kan ødelægge nogen Kommune eller bringe de kommunale Skatter svimlende højt i Vejret.

Hvad Navnet „Ungdomsskolen“ angaar,

skal jeg ikke strides med de Herrer, siden de er saa meget imod det. Den ærede Ordfører (Mads Larsen) sagde, at det var ikke Ungdommen, her var Tale om, det var Personer i Lømmelalderen. Jeg tænker dog ikke, at han vilde give Skolen Navn efter denne Betegnelse; jeg vil da ikke haabe, at den skal faa det Navn at bære. Nej, Lømmelalderen er et stygt og grimt Udtryk, som man ikke skal bruge om den danske Ungdom, og for de 240,000 Mennesker, det her drejer sig om, er Ungdom netop den rette Betegnelse. Og hvis Skolen kunde naa til det, jeg ønsker, den skal naa til, nemlig at faa alle eller de aller-allerfleste med, saa er der heller ikke nogen Skole, der mere redeligt og ærligt fortjener det Navn „Ungdomsskolen“. Af de 1,035 Elever, som har besøgt Ungdomsskolen forrige Aar, er sikkert de allerfleste Piger. Vi har ikke faaet Opgivelse over Kønnene, men jeg føler mig overbevist om, at de fleste af dem er Piger. Hvor kan det være? Det ligger ganske simpelt deri, at det er konfirmerede Piger, som er hjemme hos deres Forældre, som ikke er kommet ud i Plads eller ud som Tjenestepiger og saa kan faa Lov til at deltage i denne Undervisning, medens de Drengene, som er kommet bort fra Hjemmene og kommet ud i Plads, bliver afhængige af deres Arbejdsgivere og ikke faar Lov dertil. Sagen er dog nu heldigvis ved at begynde at komme i Gang, og jeg vil haabe, at den maa arbejde sig videre frem. Hvad Navnet angaar, føler jeg mig overbevist om, at det Navn, jeg giver Skolen, nok skal blive det, der kommer til at trænge igennem.

Ordføreren (Mads Larsen): Jeg ønsker i Anledning af det ærede Medlems (K. M. Klausen) Udtalelser at sige, at det Maal, han sætter sig for denne Undervisning, at de flest mulige og helst alle af disse unge skulde drages ind under den, er jeg fuldkommen enig med ham i, at vi bør søge at naa det, og jeg vil derfor ogsaa være med til at anvende de Midler, som stærkest og hurtigst kan føre os til dette Maal.

K. M. Klausen: Ja, jeg tror, at det, den ærede Ordfører (Mads Larsen) sagde nu, er hans virkelige, ærlige Mening i denne Sag. Saaledes har jeg opfattet det, og det har hidtil været det glædelige ved denne Sag, at den har holdt sig fri for Politik, alle Partier har staaet enige om den, og der er jo da heller ikke noget, vi naturligare kan samles om end vor Ung-